

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Mgr. A. S.**, bývajúcej v Š., zastúpenej Mgr. M. B., advokátom v N., proti žalovanej **Z.** so sídlom v Š., zastúpenej Mgr. N. P., advokátkou v L., **o neplatnosť výpovede** a iné, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 9 C 36/2009, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 10. marca 2010 sp. zn. 5 Co 292/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Levice rozsudkom zo 16. septembra 2009 č.k. 9 C 36/2009-70 zamietol návrh, ktorým sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti výpovede a náhrady mzdy za mesiac január 2008 vo výške 19 490,- Sk (646 95 Eur) a uložil jej povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v sume 751,52 Eur do troch dní na účet právnej zástupkyne. V odôvodnení rozsudku uviedol, že ako predbežnú otázku riešil, či vzhľadom na výsledok konania vo veci sp. zn. 6 C 219/2005 vznikol nový pracovný pomer žalobkyne u žalovanej, alebo žalovaná skutočne zamestnávala žalobkyňu len vzhľadom na právoplatné rozhodnutie krajského súdu, ktorým určil, že predchádzajúca výpoveď je neplatná. Dospel k záveru, že vznikol nový pracovný pomer, keďže žalovaná žalobkyňu nezaradila na pôvodné miesto učiteľky na I. stupni, ale na zastupovanie neprítomných učiteľov a na vykonávanie pedagogického dozoru. Žalovaná žalobkyňi prácu pridelovala. Okrem toho tým, že žalovaná dala žalobkyňi 5. septembra 2008 výpoveď, považovala sama pracovný pomer, i keď nie písomne, za uzatvorený. Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že bolo preukázané, že u žalovanej došlo k organizačným zmenám, ktoré majú pôvod v nástupe nižšieho počtu žiakov prvej triedy do školy v školskom roku 2008/2009. Z toho dôvodu sa otvorila prvá trieda s vyšším

ako povoleným počtom žiakov, na čo dal súhlas nadriadený orgán, ktorý bol síce vydaný 6. októbra 2008, je však zrejmé, že k organizačným zmenám v školskom roku 2008/2009 došlo a preto sa žalobkyňa stala nadbytočnou. V uvedenom školskom roku sa otvorila prvá a štvrtá trieda s vyšším počtom žiakov a tým sa stal jeden pedagóg nadbytočným. K realizácii organizačnej zmeny došlo prakticky v krátkom čase po rozhodnutí Školskej inšpekcie, ešte v priebehu plynutia výpovednej lehoty, pričom do tejto doby bola žalovaná povinná pridelovať žalobkyňi pôvodnú prácu. Žalobkyňa netvrdila, že by do udelenia súhlasu školským inšpektorom o vyššom počte žiakov jej žalovaná nepridievala pôvodnú prácu. Keďže rozhodnutie o organizačnej zmene nemá povahu právneho úkonu, nemožno preskúmať platnosť takéhoto rozhodnutia. Nemožno preto skúmať, či k organizačnej zmene muselo dôjsť, ak škola má podmienky na to, aby sa vytvorili aj dve prvé, resp. štvrté triedy, ako to tvrdila žalobkyňa, ale takéto rozhodnutie sa musí rešpektovať. Žalobkyňa bola pracovne zaradená ako učiteľka na prvom stupni základnej školy na ktorom sa urobili organizačné zmeny, preto sa stala nadbytočnou. Výber nadbytočného pracovníka patrí výlučne zamestnávateľovi. Ponúknuté iné vhodné miesto vychovávateľky v školskom klube žalobkyňa neprijala. Boli tak splnené všetky zákonné podmienky dania žalobkyňi výpovede podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce a preto návrh žalobkyne zamietol. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p., úspechom žalovanej v konaní a vznikom trov na právnom zastúpení.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Nitre rozsudkom z 10. marca 2010 sp. zn. 5 Co 292/2009 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej potvrdil a v časti týkajúcej sa náhrady trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie pre jeho nepreskúmateľnosť v tejto časti. Potvrdzujúci výrok vo veci samej odôvodnil jeho vecnou správnosťou, pričom sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa v tejto časti, keď jeho odôvodnenie tu považoval za správne a zákonu zodpovedajúce.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu len do jeho potvrdzujúcej časti podala dovolanie žalobkyňa. Navrhla napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu, že odvolací súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne vec nesprávne právne posúdil. Zopakovala v konaní už uvedený svoj názor týkajúci sa rozhodnutia o organizačnej zmene a neopodstatnenosti výpovede z dôvodu nadbytočnosti.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie ako neprípustné odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné aj vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

V prejednávanej veci dovolaním žalobkyne nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ale potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolací súd v prejednávanej veci dosiaľ nerozhodoval, preto ani nevyslovil právny názor, ktorým by boli súdy viazané. Dovolanie žalobkyne preto nie je podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

Dovolanie by mohlo byť procesne prípustné, len ak by konanie, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok, bolo postihnuté niektorou zo závažných procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z nich, vyplýva pre dovolací súd z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd sa preto neobmedzil len

na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal tiež otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Existencia niektorej z vyššie uvedených vád však dovolacím súdom nebola v konaní zistená a dovolateľka vo svojom dovolaní ani žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. nenamietala.

Pokiaľ ide o námietku žalobkyne spochybňujúcu úplnosť zistenia skutkového stavu veci, či nesprávnosť skutkových zistení, treba uviesť, že v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. dovolanie nie je možné odôvodniť tým, že odvolací súd neúplne zistil skutkový stav veci, resp. že dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Dovolanie totiž nie je „ďalším“ odvolaním, ale je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu len výslovne uvedených procesných (§ 241 ods. 2 písm. a/ a b/ O.s.p.) a hmotnoprávných (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) vád. Preto sa dovolaním nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Námietky v tomto smere vznesené bez ďalšieho nespôsobujú ani vady konania v zmysle § 237 O.s.p.

Obdobne ani námietka žalobkyne, podľa ktorej rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, prípustnosť dovolania nezakladá. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale nespôsobuje existenciu vady v zmysle § 237 O.s.p. I keby teda tvrdenia dovolateľky boli opodstatnené (dovolací súd ich

z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľkou vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Možno teda uzavrieť, že dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. a keďže dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok žalobkyne odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní procesne úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky jej však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko nepodala návrh na ich priznanie (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. mája 2012

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová